ühuke kord lund, tennes oli praegu weel pilwes aga läis kuu läistis wahelt pilwe läikude wahelt. Kui ma mööda maandi heinamaade wahele läin, tuli lepikuft minu pölle ja heinamaa wahel kasowis üks juur muft meeg ühe kraawi tee pial minu juure. Ja wäis jala wäist minuft pikkem olla, kolme kan=dilise nahk kübar peas nagu sellaisel kutsarid kan=dis minu ei teadnud mõdagi paha aimata, naid arwasi et ta mõni wene lane on ka Tartuft wõi mujalt on tulnud mõisa kutsari kaupa tegema, kes wõit kaupa pole franud ja nüüd jälle ärä läheb (Kabale Baron olli sellaastal ühe kiumne kutsari ametist jä=lahti läknud.) Kui ta minu juure tuli, hakkasin ma wõi räägima aga tema ei lausunud mõte sõnaga ma arwasin et ta maa keelt ei oska ja küsisin pa=mele oli läänud. Kuda saksa pada" aga tema ei lausunud mõte üks sõna, ma hakkasin kõrmamen=käima aga tema tuli ikka ka mõnna kõrwal edasi ei waatand isi minu pealegi. Ma pöörasin enne ta pöörset üle laetre kõrre kõhe koja poole, tema pa=ras ka minuga ühes, kui ma weel kaks maka maad läänud emal olin läin ma seisma ja küsisin weel oige kõrgasti. „Kuda saksa pada" kui ma seda ütlesin ja tema peale waatasin tegin ta hõrmuf naljud mõhase häkja röökimise haalt, mis minu likaft ja läänuft läbi läikas, nüüd läin ma arw et ta paha waim on. Ma wõtsin mõtsi peast ja hakka=sin edasi. Ühe meie pälwest läätja lugema, kui ma lugend läin ja edasi tulin läi ommuft meeg senna maha ja läätja poole waadates nägin ma tuli akmaft läänima kõige kiisis raene mes mull wiga olla et ma ma näoft kahwatu ja walge olen nagele ei röökind

ma läätja lugu mõte nüüd läin ühkmatuge pääle ja hestsin magama. Selaial kui minna kambres onaga ma heitsin läätja minu wahadmees läs kuas elas. Mõõsse kus tema tuleb, elas ka raskesti haigeks oli läänud ja rutuksti ifale läätsi läänud waatama tulla. Temaga oli muft meeg sealt jälle ühes minema hakkand kui ta minuft maha läin ja läinud ühes jälle senna pölle ja heinama wahele läätsu kohte kuista minu juure tuli. Tema oli waeleme tarwi=se ja arane wõrega, tema oli kongesti ehmatand juure waewa ja wärisemisega oli ta Mõõsse läänud kus ta haigeks läin ja kolm nädalid kõras=kesti pöörs enne kui terweks läin.

Teisel hommikul waatasin ma neid läägga mis ta minna kõrwal wäärte lume pial läis, need olid imelikud aralised, mõnes kohas olid jalad maha puutuna mõnes kohas pölwed ühte jälgegi.

2. lugu) Kord tegin ma Tõulu õlut, pärmi oli ka tee=ted aga wõrre ei hakkand käima, ma kartsin et wõrre kapuks selle pitka aega läheb ja läksin kirtsi juurest läänu tagasi. Kell oli 11 kui ona kõrtsi läin, kõrtsimees andis pärmi, wõtsin puutäie wõina ja hakkasin tulema, ilm oli ühenal selge taheb läänsti, maa ligi oli ka selge aga nõtuke ühenmese peast kõrgemal oli läänu kaks udu kord. Ma tulen mõda teed koju poole ja imasten et wahelt koju ei läänu kui ona waatama hakken, läin et ma läänu oli wõõsta kõrwale wõtsi aawa juure olen läinud läbi ühe läänu läänu kambre akmaft tuli, ma hakkan nüüd senna poole minema ma läähen ühes edasi aga tuli näitab ika kaugemalle läänu et ma kuill senna poole läähen.